

Nekst AS
Magnus Thingnesgate 1

6905 FLORØ

Adm.enhet: Kyst- og havbruksavdelingen

Saksbehandler: Aksnes/Fossan

Telefon: 99691466/91520357

Vår referanse: 16/13109

Deres
referanse:

Dato: 19.10.2018

Nekst AS - Delvis avslag på søknad om utviklingstillatelse

Fiskeridirektoratet viser til søknad om utviklingstillatelser fra Nekst AS (heretter «Nekst» eller «søker»), 6. oktober 2016. Nekst søker om 16 tillatelser for en prosjektperiode på 10 år for å realisere konseptet «Havliljen». Vi viser også til brev fra Fiskeridirektoratet til Nekst, av 27. april 2018. Direktoratet uttaler her at det omsøkte konseptet under sterk tvil faller innenfor ordningen med utviklingstillatelser. Vi viser også til øvrig korrespondanse og møter i sakens anledning.

Selv om det foreløpig ikke er fattet vedtak om tilsagn for noen del av søknaden finner direktoratet likevel grunn til å vurdere behovet for det omsøkte antallet tillatelser.

1. Bakgrunn

Nekst tar i sin søknad om 16 utviklingstillatelser (12 480 tonn MTB) sikte på å realisere konseptet «Havliljen» - et nedtrekkbart oppdrettsanlegg. Ifølge søknaden vil maksimalt stående biomasse i det omsøkte driftsopplegget være omtrent 11 500 til 12 500 tonn. Prosjektet, slik det er omsøkt, legger opp til å benytte to forskjellige lokaliteter med fire «havmerder» og én «havgående serviceplattform» på hver lokalitet.

Nekst skriver i søknaden at:

Årsakene til behovet for 16 konsesjoner er mange. Tyngst veier målsetningen om å oppnå bærekrafts-indikatorene i Stortingsmelding 16, og økonomiske årsaker. I tillegg er det viktig at reelle produksjonstekniske og driftsmessige forhold legges til grunn. Med dette menes at det må være realistiske planer for innkjøp av fisk på 2,7 kilo, produksjon av innsatsmidlene (utstyret), og at dette må testes i full skala.

Søker skriver videre at analyser fra SpareBank 1 Markets viser at det med færre tillatelser, enn det som er omsøkt, blir svak inntjening i forhold til den risikoen som er i prosjektet, og at

det derfor blir vanskelig for søker å finansiere. «*Om ikke produksjonen er stor nok, vil blant annet kostnader forbundet med brønnbåt, overvåkningssystemer, AUV, beredskap, administrasjon og generelle utviklingskostnader bli for høye per kilo produsert laks.*»

I søknaden skisseres et produksjonsopplegg hvor fisk føres opp til 2,7 kg i RAS-anlegg på land for å så leveres til sjøanlegget fire ganger per år. Ifølge søker passer dette sammen med en seks måneders produksjonssyklus i sjøfasen. Videre uttales det at «*[d]et er følgelig nødvendig med 2 lokaliteter og 4 merder på hver lokalitet for å få dette til å gå opp.*»

Fiskeridirektoratet ga søker i brev 27. april 2018 orientering om at direktoratet under sterk tvil vurderte at det omsøkte konseptet falt innenfor ordningen med utviklingstillatelser. Det ble i brevet gjort oppmerksom på at Fiskeridirektoratet ikke så grunnlag for å tildele det omsøkte antallet tillatelser. Direktoratet ba derfor om at Nekst sendte inn finansieringsplan, detaljert budsjett og kontantstrømanalyse for hele utviklingsperioden, basert på et lavere antall enheter og tillatelser.

20. august 2018 sendte selskapet inn finansieringsplan, budsjetter og kontantstrømanalyse. I oversendelsen skriver søker at SpareBank 1 Markets har bistått selskapet med utarbeidelsen av en finansieringsplan for prosjektet. I punkt 3.5 i oversendelsen er det gitt en «*overordnet finansieringsplan for tildeling av 8, 12 eller 16 utviklingstillatelser*» i tabellformat.

I e-post 5. september 2018 ba Fiskeridirektoratet selskapet om å utarbeide en ny kontantstrømanalyse hvor investeringer knyttet til landanlegget ikke inngår, og hvor det tas høyde for tildeling av tillatelser tilsvarende biomassen i én og to merder. Vi ba også om at det utarbeides kontantstrømanalyser som tar høyde for utsett med fisk på henholdsvis 100 gram, 1000 gram og 2,7 kilo.

28. september 2018 oversendte Nekst ytterligere dokumentasjon. I dokumentasjonen har selskapet oppstilt 18 scenarioer som tar høyde for bygging av én til åtte merder, på en eller to lokaliteter, og utsett av fisk med forskjellig størrelse.

Nekst skriver i brev 28. september 2018 at selskapet er negativ til utsett av småfisk på 100 gram av flere årsaker:

- *Lokalitetane i sjø både i Askvoll og Solund kommune er vêrharde område der andre oppdrettare ikkje er lokalisert med bakgrunn i eksisterande havbruksteknologi.*
- *Risikoen i prosjektet med biologisk produksjon blir vesentleg høgare i dei tilfelle der vi må splitte, sortere eller avluse fisken gjentekne gonger i Havliljene før slakting.*
- *Vi ser og at det vil vere vanskeleg å få tilstrekkeleg lønsemd i prosjektet med utsett av småfisk utan at vi tek i bruk 2 eller fleire lokalitetar i sjø.*

- *Nekst har heller ikkje eksisterande produksjon av fisk i sjø som kan flyttast over i Haoliljene til ein urealistisk låg pris.*

Ifølge søker er bruk av stor fisk helt essensielt i realisering av prosjektet og videre utvikling av teknologien.

2. Regelverk

Bestemmelser om utviklingstillatelser og hjemmel for tildeling finnes i forskrift om tillatelse til akvakultur med laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) kapittel 5. Vi vil særlig vise til:

§ 22. Særlige formål

(..)

Akvakultur av matfisk til utvikling skal bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

§ 23. Generelle vilkår for tildeling og fornyelse

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til og fornyelse av tillatelse til akvakultur av matfisk til særlige formål etter en faglig vurdering. (..)

§ 23b. Særskilte tildelingsvilkår for tillatelse til utvikling

Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi som innebærer en betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning, eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

(..)

§ 28b. Maksimalt tillatt biomasse per tillatelse til særlige formål

Maksimalt tillatt biomasse per tillatelse fastsettes etter en konkret vurdering hvor det blant annet skal tas hensyn til søkers behov. Maksimalt tillatt biomasse per tillatelse skal ikke overstige 780 tonn, med unntak av tillatelse til fiskepark, som ikke skal overstige 2 tonn.

(..)

Ved avgrensning av tillatelse til utvikling, skal det blant annet tas hensyn til hva som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet.

Ved avgrensning av tillatelse til akvakultur av matfisk til særlige formål skal det ikke tas hensyn til innehavers behov for økonomisk utbytte som følge av salg av ordinær matfisk. Denne bestemmelsen gjelder ikke for tillatelser til utvikling.

3. Fiskeridirektoratets vurdering

Det følger av det særskilte tildelingsvilkårene for utviklingstillatelse i laksetildelingsforskriften § 23b, at det kan tildeles utviklingstillatelse til «*prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer*», jf. første ledd.

Laksetildelingsforskriften § 28 første ledd slår fast at maksimalt tillatt biomasse per tillatelse til utvikling ikke skal overstige 780 tonn. Det er ifølge retningslinjene for behandling av søknad om utviklingstillatelse¹ ikke fastsatt en grense for hvor mange tillatelse som kan tildeles. Ifølge § 28 sjette ledd skal det ved avgrensning «*blant annet tas hensyn til hva som er nødvendig for å kunne gjennomføre prosjektet*». Uttrykket «*blant annet*» viser at også andre hensyn kan være relevante. I henhold til § 28b syvende ledd kan det i motsetning til hva som gjelder ved tildeling av forskningstillatelse også tas hensyn til økonomien i prosjektet ved fastsettelse av antall tillatelse til utvikling. Retningslinjene fastslår at dette likevel ikke innebærer at det skal tildeles flere tillatelse enn det som er driftsmessig nødvendig for å kunne gjennomføre utviklingsprosjektet. Fiskeridirektoratet kan altså ikke tildele flere tillatelse enn det som kreves for å kunne foreta tilstrekkelig uttesting.

Spørsmålet er hvor mange tillatelse som er nødvendig for å gjennomføre prosjektet «Havliljen».

Ifølge søknaden er begrunnelsen for et behov for 16 tillatelse blant annet at konseptet må testes i full skala. Laksetildelingsforskriften § 23b første ledd slår fast at det kan tildeles utviklingstillatelse til «*...konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon*». Fiskeridirektoratet vurderer at det som utgangspunkt vil være tilstrekkelig med én produksjonsenhet for å gjennomføre en «*fullskala prøveproduksjon*». Dersom det skal tildeles utviklingstillatelse til flere enheter må det etter vår vurdering være tungtveiende argumenter ut i fra behovet i prosjektet som taler for dette.

Ifølge søknaden er målet om å oppnå bærekraftsindikatorene i Stortingsmelding 16 en av de mest tungtveiende årsaker til behov for 16 tillatelse. Prosjektets oppfyllelse av bærekraftsindikatorer er omtalt i kapittel 15 (s. 25 følgende) i søknaden. Etter Fiskeridirektoratets syn er det imidlertid ingenting her som direkte begrunner et behov for 16 tillatelse. I søknaden er det derimot fremhevet flere fordeler med å sette ut fisk på 2,7 kilo fra landanlegg. Blant annet vil dette føre til kort oppholdstid i sjø. Dette kan ifølge søknaden medføre at lusenivået blir så lavt at man unngår all form for lusebehandling og at også legemiddelbruk for øvrig kan begrenses. Mindre behov for behandling vil igjen føre til mindre behov for trenging og arbeid med noten. Man vil da kunne begrense rømmingsrisiko

¹ Retningslinjer for behandling av søknader om utviklingstillatelse til oppdrett av laks, ørret og regnbueørret, Nærings- og fiskeridepartementet.

som følge av slike arbeidsoperasjoner. Det fremheves også i søknaden at utsett av stor fisk eliminerer risiko for rømming av smolt gjennom notens maskevidde.

I søknaden skriver Nekst at det er behov for 16 tillatelser for at det skal kunne være realistiske planer for innkjøp av fisk på 2,7 kilo. Det uttales om dette i søknaden på s. 9 at:

Det finnes ulike senario for produksjon i offshore merder som HavLiljen. Nekst har satt sammen en produksjonsplan som tilfredsstillter og koordinerer produksjonssyklusene for innsatsfisk fra et moderne landanlegg med produksjon i havbaserte merder, i henhold til bærekrafts-indikatoren og Mattilsynets regler. Produksjon av fisk i moderne RAS anlegg på land baserer seg typisk på 4 til 6 sykluser per år. I dette prosjektet er det lagt opp til at det leveres fisk fra et landanlegg 4 ganger per år. Dette passer da sammen med en 6 måneders syklus for sjøfasen. Det er følgelig nødvendig med 2 lokaliteter med 4 merder på hver lokalitet for å få dette til å gå opp.

Ordningen med utviklingstillatelser åpner for tildeling av akvakulturtillatelser til prosjekter som innebærer utvikling av teknologiske løsninger i sjø. Fiskeridirektoratet er enig i at det kan oppnås flere fordeler ved å ha en kort produksjonstid i sjø. Direktoratet kan imidlertid ikke se at noen av disse fordelene er særegne for det omsøkte konseptet. Etter direktoratets vurdering ville de samme fordelene kunne oppnås ved utsett av fisk på 2,7 kilo i konvensjonelle merder. Slik direktoratet ser det er det ikke avgjørende for utprøvingen av den teknologiske løsningen «Havliljen» å benytte stor fisk.

Ordningen med utviklingstillatelser er en teknologiordning og utgangspunktet for behovsvurderingen vil derfor etter direktoratets syn, være hvor stor biomasse som kreves for å teste den teknologiske løsningen. Dette støttes også av retningslinjene, hvor det eksplisitt fremgår under punkt 5.2 at «det ikke vil tildeles tillatelser utover det som er driftsmessig nødvendig for å gjennomføre prosjektet».

I prosjektet «Havliljen» er det en nedtrekkbar produksjonsenhet som representerer teknologien som skal utvikles. En slik enhet i fullskala er tiltenkt å kunne romme 1 500 tonn fisk. Sett fra et teknologisk ståsted kan ikke Fiskeridirektoratet finne noen tungtveiende grunn til å tildele tillatelser til utvikling av flere like produksjonsenheter. Årsaken til dette er at man i teorien ikke vil finne ut mer dersom man rent teknisk tester to helt like produksjonsenheter, sammenlignet med hva man kan finne ut med én produksjonsenhet. To like produksjonsenheter vil gi liten gevinst i forbindelse med teknologiutvikling da enhet nr. 2 i realiteten bare er gjenbruk av grunnlag og metode for utforming. Det er etter dette Fiskeridirektoratets syn at dersom prosjektet «Havliljen» skal tildeles biomasse til flere like produksjonsenheter, så må det ligge andre hensyn enn uttesting av selve teknologien til grunn.

Etter dette finner direktoratet at det som utgangspunkt vil være tilstrekkelig med utprøving i én enhet. Etersom en enhet kan romme 1 500 tonn fisk, tilsier dette at det maksimalt kan

tildeles to utviklingstillatelser. Mulighet for å foreta en utprøving av konseptet med den biomassen den er tenkt å romme, kan imidlertid tale for at det i foreliggende sak heller ikke bør tildeles færre enn to tillatelser.

Spørsmålet er likevel om det er forhold knyttet til økonomien, størrelse på investeringene og risikoen i prosjektet som tilsier at det bør tildeles et annet antall tillatelser.

Nekst har begrunnet biomassebehovet i «*økonomiske årsaker*». Som nevnt kan direktoratet ved tildeling av utviklingstillatelser ta hensyn til økonomien i prosjektet. Retningslinjene fastslår at dette likevel ikke innebærer at det skal tildeles flere tillatelser enn det som er driftsmessig nødvendig for å kunne gjennomføre utviklingsprosjektet. Fiskeridirektoratet kan altså ikke tildele flere tillatelser enn det som kreves for å kunne foreta tilstrekkelig uttesting.

Nekst har i den nyeste oversikten over investeringskostnadene ved prosjektet, innsendt 28. september 2018, gitt en bedre oversikt over hvilke kostnadselementer som inngår i prosjektet enn i opprinnelig søknad. I tillegg fremgår investeringskostnaden for ulike alternativer med tanke på antall merder.

Fiskeridirektoratet har gjort en selvstendig vurdering av økonomien i prosjektet. Vi har lagt til grunn laksepris på kr 59,50. Dette er Fish Pools forwardpriser for 2019, som vi anser som et objektivt anslag for fremtidig laksepriser.

Fiskeridirektoratet har videre, i likhet med søker i den seneste oversendelsen, lagt til grunn at dagens markedspris på kommersielle tillatelser er minimum 152 millioner kroner per tillatelse. Dette baserer vi på avholdt auksjon av kapasitetsvekst i juni der gjennomsnittsprisen var vel kr 195 000 per tonn. Ettersom utviklingstillatelsene kan konverteres til alminnelige tillatelser mot et vederlag på 10 millioner kroner, hvis prosjektet tilfredsstillende forholdsfastsatte målkriteriene, vil verdien av en utviklingstillatelse utgjøre minimum 142 millioner kroner per tillatelse. Tilsvarende markedspris er lagt til grunn av Nærings- og fiskeridepartementet i deres avgjørelse av klage fra Marine Harvest AS på delvis avslag på søknad om utviklingstillatelser til konseptet «Marine Donut».²

Nekst har levert inn kontantstrømanalyse for prosjektet. Det er levert 18 ulike versjoner av kontantstrømanalysen basert på ulike alternativer for antall tillatelser og størrelse på innsatsfisk. Disse kontantstrømanalysene inkluderer en internrenteberegning.

Fiskeridirektoratet har bedt Nekst om å gjøre beregninger for tildeling av tillatelser tilsvarende maksimalt tillatt biomasse for både én og to merder. Likevel er beregninger for tildeling av biomasse tilsvarende én merd kun gjort for scenario med utsett av 100 g fisk og beregninger for tildeling av biomasse tilsvarende to merder er kun gjort for scenarioene

² <https://www.fiskeridir.no/content/download/22604/317057/version/18/file/MarineHarvestNorway-Svar-klage-NFD.pdf>

utsett med 100 g fisk og 1000 g fisk. Vi forstår søker dithen at dette har med at selskapet ønsker å produsere 1000 g og 2,7 kilo fisk i selskapets planlagte landanlegg og at det vil være ulønnsomt å bygge og starte produksjon i landanlegget dersom leveransen av fisk kun skal være til to tillatelser.

Fiskeridirektoratet stiller spørsmål ved forutsetningen om at selskapets planlagte landanlegg kun skal levere fisk til produksjon på selskapets egne utviklingstillatelser. Som gjennomgått ovenfor vurderer ikke Fiskeridirektoratet at størrelsen på utsatt fisk har betydning for den tekniske utprøvingen av konseptet. Vi ser at det kan være fordeler knyttet til å benytte fisk som er større enn 100 gram og at det er mulig at Mattilsynet vil stille krav om bruk av større fisk, uten at dette er forhold som Fiskeridirektoratet tar stilling til. Direktoratet kan imidlertid ikke se at det skal være av betydning for uttesting av teknologien hvorvidt fisken er 500 gram, 1000 gram eller 2,7 kg ved utsett. Det er heller ikke relevant for Fiskeridirektoratets vurdering hvorvidt fisken tas fra søkers landanlegg eller om fisken skaffes på annen måte. Fiskeridirektoratet legger imidlertid til grunn at fisk på 500 gram og opp kan være vanskelig å få tak i, og derfor ha en høyere pris, og vil til en viss grad ta høyde for dette ved vurderingen av økonomien i prosjektet. Neste har i tilleggsinformasjon datert 25. september 2018 beregnet prisen for innsatsfisk på henholdsvis 1 kg og 2,7 kg produsert i selskapets planlagte landanlegg. Fiskeridirektoratet legger til grunn at prisen kan bli noe høyere dersom det tildeles færre tillatelser enn det søker har lagt til grunn i oversendelsen.

Neste skiller seg fra andre søkere av utviklingstillatelser ved at det i søknad og tilleggsinformasjon fokuseres mye på lønnsomhet og fortjeneste på investeringen. Det budsjetteres med høye krav til avkastning. Samtidig forventer Neste å kunne betale ut utbytte til aksjonærer/investorer. Ifølge søknaden er avsetningskravet i investormarkedet 10 prosent.

Søker argumenterer for et behov for et høyt antall tillatelser for å kunne finne finansiering til prosjektet. Imidlertid er det presisert i retningslinjene (på s. 7) at ordningen med utviklingstillatelser skal bidra til å redusere risiko, men ikke nødvendigvis eliminere den for søker. Dersom det er slik at prosjektet ikke kan gjennomføres uten at direktoratet tildeler et mye høyere antall tillatelser enn det som er påkrevet for å gjennomføre uttesting av teknologien, vurderer direktoratet at prosjektet ikke kan gjennomføres uten en risikovertakelse fra Staten. Fiskeridirektoratet stiller i så tilfelle spørsmål ved søkers evne til å gjennomføre prosjektet. Etter direktoratets vurdering taler dette for å legge begrenset vekt på søkers behov for finansiering.

Når det gjelder søkers forutsetning om avkastning for å kunne betale utbytte til investorer vil Fiskeridirektoratet vise til at tillatelsene tildelt til utvikling har et annet formål enn de kommersielle tillatelsene. Det er dermed ikke et hensyn ved tildeling av tillatelsene at de skal være like økonomisk innbringende som de alminnelige tillatelsene, kun med en ekstra kostnad for utvikling av ny teknologi. Etter direktoratets vurdering kan dermed ikke søker

forvente at det skal tas høyde for utdeling av utbytte til investorer, ved tildeling av utviklingstillatelser.

I Nærings- og fiskeridepartementets vedtak i klagesak fra Atlantis Subsea Farming AS³ ble det uttalt:

Tildelingen av utviklingstillatelser utgjør potensielt en betydelig økonomisk avlastning, ettersom tillatelsene kan konverteres til alminnelige kommersielle tillatelser mot et vederlag på 10 millioner kroner (inflasjonsjustert) dersom forhåndsfastsatte målkriterier oppfylles. Markedsverdien av en alminnelig kommersiell tillatelse, og dermed størrelsen på avlastningen, er krevende å tallfeste og heftet med usikkerhet, bl.a. fordi både tildelinger og annenhåndsomsetninger er begrenset. Grovt anslått vil rabatten ved tildeling av to tillatelser kunne utgjøre et sted mellom 80 og 180 millioner kroner. Det er opplyst at investeringskostnadene knyttet til prosjektet er om lag 74 millioner kroner. Ordningen med utviklingstillatelser skal bidra til å redusere risiko, men ikke nødvendigvis eliminere den for søker. Slike investeringskostnader tilsier derfor i utgangspunktet tildeling av én tillatelse, og kan i hvert fall under ingen omstendighet grunngi tildeling av mer enn to tillatelser.

Det foreligger nå oppdatert kunnskap om markedsverdien for alminnelige kommersielle tillatelser, som forklart over vedrørende avholdt auksjon av kapasitetsvekst. Som nevnt ovenfor legger vi til grunn en rabatt på 142 millioner kroner ved konvertering, per tildelte utviklingstillatelse. Rabatten ved tildeling av to tillatelser vil etter dette utgjøre 284 millioner kroner. Det følger av tilleggsinformasjon til søknaden at investeringskostnadene ved bygging av én merd vil være 215 millioner kroner og to merder 325 millioner kroner. Dette innebærer at dersom søker ved tildeling av to tillatelser bygger én merd vil rabatten ved konvertering av tillatelsene overstige investeringskostnadene i betydelig grad. Også dersom selskapet velger å bygge to merder vil rabatten utgjøre en vesentlig del av investeringskostnadene. Direktoratet finner derfor at investeringskostnadene isolert sett tilsier tildeling av én tillatelse.

Fiskeridirektoratet har gjort beregninger for én tillatelse på bakgrunn av tall fra søkers innsendte kontantstrømanalyse. Her vil søker komme ut med en negativ netto nåverdi etter endt prosjektperiode og konvertering. Med tanke på at man kan måtte ta høyde for en høyere pris på stor smolt/fisk ved tildeling av færre tillatelser enn det søker legger opp til ser direktoratet at det kan være nødvendig med tildeling av flere tillatelser enn én, for at søker skal kunne gjennomføre prosjektet.

Oppsummert vil teknologien i prosjektet kunne utprøves ved hjelp av én merd. Dette taler for at det kan tildeles maksimalt to tillatelser. Muligheten for å foreta utprøving av konseptet med den biomassen produksjonsenheten er ment å romme taler for tildeling av to tillatelser.

³ <https://www.fiskeridir.no/content/download/20636/294138/version/72/file/atlantis-subsea-farming-as-%20klage.pdf>

Investeringskostnadene isolert sett kan derimot tale for tildeling av én tillatelse. Tildeling av én tillatelse vil imidlertid gi en negativ netto nåverdi etter endt prosjektperiode og konvertering. Dette kan tyde på at søker likevel bør tildeles to tillatelser.

På bakgrunn av en helhetsvurdering, hvor det spesielt er lagt vekt på behovet for å kunne foreta den teknologiske uttestingen av konseptet, har Fiskeridirektoratet kommet til at tildeling av to tillatelser bør være tilstrekkelig for at søker skal kunne gjennomføre det omsøkte prosjektet.

4. Vedtak

Fiskeridirektoratet avslår søknaden hva gjelder 14 av 16 omsøkte tillatelser, jf. laksetildelingsforskriften § 28b. Direktoratet vil likevel i tråd med det som fremgår over gå videre med behandling av søknaden oppad begrenset til to tillatelser.

5. Klagerett

Dette vedtaket kan påklages, jf. forvaltningsloven § 28. Se vedlagt skjema. Klagefristen er tre uker.

Med hilsen

Øyvind Lie
direktør

Anne B. Osland
seksjonssjef

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten håndskreven underskrift

Mottakerliste:

Nekst AS	Magnus Thingnesgate 1	6905	FLORØ
----------	--------------------------	------	-------

Kopi til:

Nærings- og Fiskeridepartementet	Postboks 8090 Dep	0032	OSLO
----------------------------------	-------------------	------	------

Vedlegg

Klageskjema Nekst